

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EMBERI JOGOK EURÓPAI BÍRÓSÁGA

MÁSODIK SEKCIÓ

TURUL KFT. kontra MAGYARORSZÁG ÜGY

(46218/09. sz. kérelem)

ÍTÉLET

STRASBOURG

2014. február 18.

A határozat végleges, de szerkesztői változtatás alá eshet.

A Turul Kft. kontra Magyarország ügyben,
az Emberi Jogok Európai Bírósága (Második Szekció) Tanácsként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:
Nebojša Vučinić, *Elnök*,
Sajó András,
Egidijus Kūris, *bírák*
és Stanley Naismith, *Szekció Hivatalvezető*
2014. január 28-i zárt ülésén lefolytatott tanácskozását követően az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

AZ ELJÁRÁS

1. Az ügy alapja egy, a Magyar Köztársaság ellen benyújtott kérelem (46218/09. sz.), melyet az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezmény („az Egyezmény”) 34. cikke alapján egy magyar jog alapján bejegyzett gazdasági társaság, a Turul Kft. („a kérelmező”) 2009. augusztus 25-én terjesztett a Bíróság elé.
2. A kérelmezőt Barbalics I., Budapesten praktizáló ügyvéd képviselte. A Magyar Kormányt („a Kormány”) Tallódi Z. Képviselő képviselte a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumból.
3. 2012. január 3-án a panasz közlésre került a Kormány felé.

A TÉNYEK

AZ ÜGY KÖRÜLMÉNYEI

4. A kérelmező egy korlátolt felelősségű társaság, melynek székhelye Lovasban van.
5. A Veszprém Megyei Közigazgatási Hivatal elutasította az ingatlanfejlesztő kérelmező által benyújtott, háromlakásos társasház építésére vonatkozó építési engedély iránti kérelmét. A Hivatal azon a nézeten volt, hogy a projekt nem illett a tervezett helyszínhez, Veszprém város történelmi környezetéhez.
6. 2001. június 21-én a kérelmező bíróság előtt támadta meg a határozatot.
7. 2003. március 25-én a Veszprém Megyei Bíróság hatályon kívül helyezte a közigazgatási határozatot, és a hatóságot új eljárásra utasította.
8. A folytatódó közigazgatási eljárásban a kérelmező kérelme 2007. március 2-án ismét elutasításra került.
9. 2007. április 18-án a kérelmező ismét pert indított.

10. 2007. október 31-én a Megyei Bíróság elutasította a keresetet, megállapítva, hogy a közigazgatási határozat a törvénnyel összhangban állt.

11. 2009. február 25-én a Legfelsőbb Bíróság az érdem tekintetében elutasította a kérelmező felülvizsgálati kérelmét (kézbesítés időpontja: 2009. április 14.).

A JOG

AZ EGYEZMÉNY 6. CIKKE 1. BEKEZDÉSÉNEK ÁLLÍTÓLAGOS MEGSÉRTÉSE

12. A kérelmező azt panaszolta, hogy az eljárás hossza összeegyeztethetetlen volt az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdésében lefektetett “ésszerű idő” követelményével.

13. A Kormány vitatta a panaszt.

14. A figyelembe veendő időszak 2001. június 21-én kezdődött és 2009. április 14-én zárult le. Ilyen módon az eljárás két bírósági szinten hét évig és tíz hónapig tartott.

Az eljárás ezen hosszára figyelemmel a kérelmet elfogadhatóvá kell nyilvánítani.

15. A Bíróság már többször megállapította az Egyezmény 6. cikke 1. bekezdésének megsértését olyan ügyekben, amelyek a jelenlegihez hasonló kérdéseket vetettek fel (egyéb esetjog mellett ld. *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VII).

16. A benyújtott anyagokat megvizsgálva a Bíróság úgy véli, hogy a Kormány nem terjesztett elő olyan tényt vagy meggyőző érvet, amely a Bíróságot a jelen körülmények között eltérő következtetés levonására bírná. A kérdéssel kapcsolatos esetjogára figyelemmel a Bíróság megállapítja, hogy az eljárás túlzottan hosszú volt, és nem felelt meg az “ésszerű idő” követelményének.

Ezért az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették.

17. Az Egyezmény 41. cikkére hivatkozva a kérelmező 148.150 euró vagyoni és nem vagyoni kártérítést követelt.

18. A Kormány vitatta az igényt.

19. A Bíróság nem lát okozati kapcsolatot a megállapított jogsértés és az állított vagyoni kár között; ezért ezt az igényt elutasítja. Úgy véli azonban, hogy a kérelmező nem vagyoni kárt szenvedett. Méltányossági alapon ilyen címen 2.900 eurót ítél meg a kérelmező számára.

20. A kérelmező további 2.000 eurót kért a Bíróság előtt felmerült költségek megtérítésére.

21. A Kormány vitatta az igényt.

22. A birtokában lévő dokumentumokra és a fenti kritériumokra figyelemmel a Bíróság ilyen címen 1.000 euró megítélését tartja ésszerűnek a jogi képviselő által képviselt kérelmező számára.

23. A Bíróság úgy találja megfelelőnek, hogy a késedelmi kamatnak az Európai Központi Bank marginális kölcsönkamatán kell alapulnia, amelyhez további három százalékpontot kell hozzáadni.

24. A kérelmező az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdése, valamint az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikke alapján az eljárás kimenetelét és tisztességes voltát is vitatta.

Amennyiben a kérelmező panasza úgy értendő, hogy az a bizonyítékok hazai bíróságok általi értékelését és az eljárás eredményét érinti, úgy a Bíróság megismétli, hogy az Egyezmény 19. cikkének megfelelően feladata a Szerződő Államok által az Egyezménnyel kapcsolatban tett vállalások tiszteletben tartásának a biztosítása. Különösen nem feladata a Bíróságnak, hogy a nemzeti hatóságok által állítólagosan elkövetett tény- vagy jogbeli tévedésekkel foglalkozzon, kivéve ha, és amennyiben e tévedések az Egyezményben védett jogokat és szabadságokat sérthették. Továbbá, miközben az Egyezmény 6. cikke biztosítja a tisztességes tárgyaláshoz való jogot, semmilyen szabályt nem állapít meg a bizonyítékok elfogadása vagy értékelése tekintetében, ezért ezeket a kérdéseket elsősorban a nemzeti jognak és a nemzeti bíróságoknak kell szabályozniuk (ld. *García Ruiz v. Spain* [GC], no. 30544/96, § 28, ECHR 1999-I). A jelen ügyben a Bíróság meggyőződött arról: a kérelmező beadványai alapján nincs jele annak, hogy a bíróságok elfogultak lettek volna, vagy hogy az eljárás egyéb módon tisztességtelen vagy önkényes lett volna.

Az Első kiegészítő jegyzőkönyv 1. cikkét illetően a Bíróság úgy véli, hogy a kérelmező által szorgalmazott ingatlanfejlesztési projektet elutasító hatósági határozat közérdeket szolgált, nevezetesen azt, hogy a környék történelmi jellege megőrződjön, és az elutasító határozat – az államot a várostervezés terén megillető széles mérlegelési jogkörre figyelemmel – nem rótt túlzott egyéni terhet a kérelmezőre.

Ebből következően ezek a panaszok nyilvánvalóan alaptalanok az Egyezmény 35. cikke 3. bekezdésének (a) pontja szerinti értelemben, s az Egyezmény 35. cikkének 4. bekezdése alapján el kell azokat utasítani.

EZEN INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG EGYHANGÚLAG

1. Az eljárás túlzott hosszával kapcsolatos panaszt elfogadhatóvá, a kérelem többi részét elfogadhatatlanná *nyilvánítja*;

2. *Megállapítja*, hogy az Egyezmény 6. cikkének 1. bekezdését megsértették;
3. *Megállapítja*:
 - (a) hogy az alperes államnak három hónapon belül az alábbi összegeket kell kifizetnie a kérelmező számára nemzeti valutában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:
 - (i) nem vagyoni kár tekintetében 2.900 (kétezer-kilencszáz) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét,
 - (ii) költségek és kiadások tekintetében 1.000 (egyezer) eurót, továbbá az ezen összeget terhelő adók összegét;
 - (b) hogy a fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni a fenti összeg után.
4. A kérelmező igazságos elégtétellel kapcsolatos további igényeit *elutasítja*.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2014. február 18-án, a Bíróság Eljárási szabályzata 77. szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Stanley Naismith
Hivatalvezető

Nebojša Vučinić
Elnök